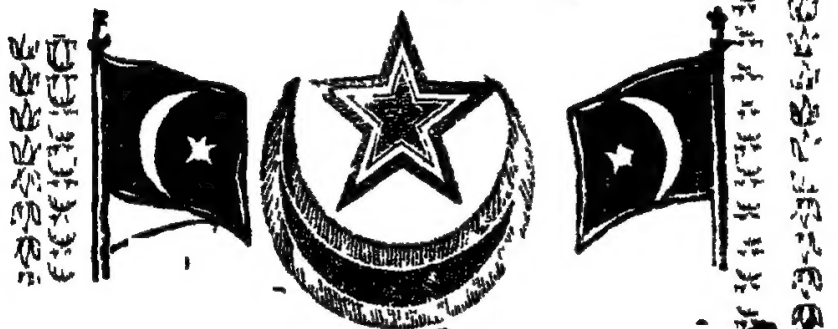


૭૮૬

માસકે સૂરત

ગઝલે ખુલખુલ

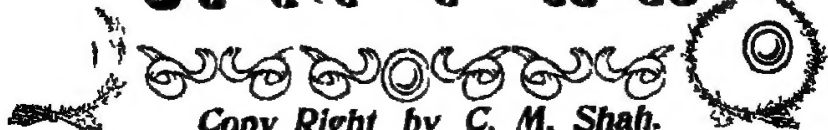


—૪—

બુકસેલર માર્ગીલાલ ભાટિયા કર વ્યાસ

પ્રથમ ત્રીજી મુદ્રણ

કીમત બે આના



Copy Right by C. M. Shah.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૮૩૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ઠા.૨૩૩ે ૨૩૨૦

વિષય ૬૩૬૮.૪

માસૂકે સૂરત

ગઝલે ખુલખુલ

૭૮૬



અપવાકે હજાર કીયા

ખુકસેલર મણીલાલ ભાઈશંકર વ્યાસ

૬૦ બેઝમપુરા આમલી મેરી—સુરત

પહેલીબાર

નવેમ્બર ૧૯૨૪

૪૧૧ કીતાબ કે અબકુક મહકુબ હય—

COPY RIGHT BY O. M. SHAH.

કૌમત સીફ દો આને.

શાખીનોકે લીધે, તાકીદે મંજવાઈએ, તૈયાર હય,

ચતુરસીંહ ઠગારો—ઠગારીયામા મશકુર મમલા ઠગના
અની અદલુત પાકમ વીર અને હાત્થરસથી ભરપુર અગ્નયખી
ભર્યા ભેંભરમથી છલાછલ ભા ૧-૨-૩-૪ દરેક ભાગની
કીમત, છ આના.

ખાદશાહ અને ખીરખસ—અક્કલ હોલીયતીના પાઠ
ગીખવનાગી વાન, ખીગમલની ચાતુરી જ્ઞાન સાથે ગમ્મતથી ભરપુર
મોટી ખુક, કીમત ખાર આના.

માન મુસાફરી—પગગળુ રાજ માનસોગની ઉત્તરનીતીનો
આદ્યજનક હેવાલ ચમત્કારિ સાન પ્રસોડી વાર્તા, અનયખીથી
ભરપૂર તીવ્રમાનીક બેટલી છલાછલ કીમત, ખાર આના.

સૂચરીત્રની વાર્તા—મેલકા સ્ત્રીની પાપનીના જોડી હોય
અને પાપ પર ઠાક પીઝોડો ફગી મનો ખનની શખણીઓની
ચતુરગલ જેની હોય તે એવાજ જરૂર વાચો કીમત, આડ આના.

હુનુમાનની મુર્તિ અથવા ચક્રરદાર ખુન—અતીશય
અગ્નય'ની પમાડે એની કૃપાપીલીગના પ્રસાદથી ભરપુર ડીટેક્ટીવ
વાર્તા કીમત, એક રૂપીયા.

આ નથા એ શિવાય ખીજ કખી જાનની વાર્તા, નોવેલ, નાટક,
ગઝલ, કવિતાની, ગાયન, કીન્મા કદાની, તીગેરે ખુકો મળવાનું કંકાણુ—

શા ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર, રાણીપાન-હુરત.

તા ક-(૧) પ્હાગામોના ઓર્ડરપર પુનુ જ્ઞાન આપવામા
આવે છ (૨) દરેક બુકોની કીમત ઉપરાંત ટપાલ ખા. મલન
સમજનુ (૩) જવામ માટે હમેશા રીપ્લાઈ કયાઈ હખવે.

ગરબાત વિધાપીઠ પ્રશાસન
અમદાવાદ
ગ્રામ્ય મંત્રાલય, ગાંધીનગર, અમદાવાદ

માસૂકે સૂરત ❀

—ઉર્ફ—

❀ ગઝલે બુલબુલ

ગઝલે. હકીમ.

—ગઝલ-કબાલી—

મંગદુમ અલી એહમદ, તેરી કલીયત્તી નગરીયા આખોમે બસીહે;
દુખીયા હુ બહોત લીજો, પીઆ મોરી, ખખરીયા, અમ જન અલીહે.
નયના તોરે મનવારે હે, ઓર દિલમે, ઉમમ હે, કયા સાખીગી રગહે,
કયુન મય છતરાઉ સખીગી મોગી, ચુદરીયા સાખીરને રગી હે.
દુવારે જો તેરે આઉ, દીયે ધીકે જલાઉ, ખીપતકો સુનાઉ,
ખુશહો કે ચઝાઉ, તેરે રોજેપે ચહરચા, ચેહ મનમે ખસી હે
શાખીર પીયા મુજકો તો તેરી આસ લગી હે, ગો કુખ અલી હે;
મજધારસે અખ પાર લગાદે મોરી નૈયા, તુમ હુકકે વલી હે
દસ ખીસ સખીમેયે ખુરી, એક સખી હુ, જો દુવારે ખડી હુ,
ઇન સખકે હાનોસે મોરી બરદે, ગગરીયા કયુ દેર લગી હે.
જાતે હે હકીમ આજ, સુનો જાનીએ કલીયર, મંગદુમ કે દગપર,
અલ દેખ સખી અખ તુ કલીયરકી નગરીયા, કયા હુમ મચી હે.

નર્મ-ગઝલ.

—કબાલી—

અખ જાનેદો બસ જાનેદો વોહ એવકા જાતા રહા;
દર્દ સીતેસે કબેજ ચરકર જાતા રહા.

જસકો છાતીસે લગા રખ્યા થા મયને શૌક સે,
 વેહ મેરે નાજો કા પાશા દીલરખ્યા જતા રહા
 તન દીગા ઓર મન દીયા, ઓગ ધનબી સારા દે દીયા,
 શીરતો બાકી ક્યા ગહા વેહ દીતકો તરમાના રહા
 વીરે નીગાહ સે હેઠકર મીના જીગર જખમી કીયા,
 અયસા સીતમ હમપે કીયા દર દર વેહ ભટકના ગહા
 હસ બેવફા માશુક ને ક્યમા જશા રખા મુઝે,
 જમ નજર પડને લગી વેહ ખુદમે શરમાતા રહા-
 તન મન તો સારા જલ ગયા, અબ ક્યા રહા ઈસ જનમે,
 ધુની જમાકર ઇશક કી કફની કા રગવાતા રહા
 ખુદ ખુદ બેગર હે જો કૌચ સે ઝુટા રહે,
 ઈમ માગમે બેગર હય ઢુટા તો શીર જતા રહા
 હર્ દીવબી હે મુઝે મકમુદ ઓર જખમે જીગર,
 સાગી બાતે તો રહી, વો દીલરખ્યા જતા રહા-

નાટકે, ચલતા પુર્ન. —રાગ કવ્વાલી—

યુ જુદમ ન કર જલિમ, લુકો કરમકે બદલે,
 એક દીન તુઝે મિલેજે, જુદમે સિતમકે બદલે
 ઇશ જુદમે ના રવાકી, આખર સગ મિલેગી,
 દોજખકા ગાર હોગા, બાગે ઇશમકે બદલે.
 મ્રમ અયસે આરજપર, ફુલા હુવા હય નાહક,
 મીટીટી કા હોગી, જાહો હશમકે બદલે.
 દૌલત ન સાથ દેગી, અજમત ન પાસ હોગી,
 કીરે કર્નમે હોગે, જાહો હશમકે બદલે.

ગઝલે કુમરી —અલસીયા—

ફસ ગઈ મેં તો કાલુ બલામે—

લામ અલીમ ઓર મીમકા પરદા, ઇશકો હટાકર સામને આબ; દીલમે અદાએ ઉતર ગઈરે-ફસ ગઈ મેં તો કાલુ બલામે. ઇન્ના ખલકના દીલસે જુલાયા, ન હતો કરમ સબકો ખતાબ; હીજમે મર ગઈ મર ગઈરે-ફસ ગઈ મેં તો કાલુ બલામે.

તળે-ઉસ્તાદી દાદરા, —:૦:—

માવગીયા મન બાપોરી, બાકો ચાર—

કાઅબમે ઇસા મદીનેમેં મુસા, તુગપર રૂપ દીખાપોરી-બાકો. કાલુમે હસરત કાલુમે ઇશરત, આપહીમે આપ સમાપોરી-બાકો. તનમે મનમે ઇની નયન નમે, હીરદે બીચ સમાપોરી-બાકો. પીયા જાત હે દીલ તડપત હે, દરમનમે કોન દીખાપોરી-બાકો. લાખ કહી વાને એક ન માની, સમજ સમજ પચતાપોરી-બાકો.

નાટકે-વિર, કેશરી. —રાગ. કંવાલી—

જખદીલ ન હો કાપુમે, તો કયા મેરી ખતા હય, ચહુ શાને ખુદા હય, મચ હોય જો મહોબ્બતમેં કીસીને કહા હય, આફત હય બલા હય આઝારે મહોબ્બતમે, તો અદ્દાહી બચાએ, ચેહ ગમ ન દીખાએ, ચેહ દઈ વહિ હય, જસકી નહી કોઈ દવા હય, બેકાર દુઆ હય. શાયદ કો લગે કોનસે અમજ, તો દેખો, કુછ ગાર તો કરો, મરતા હય તો મરનેકે શીવા, કોન જીયા હય, આખરકો ફના હય.

ગઝલે, અનવર. — ૦ —

જલવા	મુઝે	દીખા	હો	અજમેરકે	બસૈયાં,
રૂખમે	નીકામ	ઉઠાદો		અજમેરકે	બસૈયા.

આખિમે અશકે હસરત દાગે શીરાક દીલમે,
 કુખકી મેરી દવા દો અજમેરકે બસૈયા
 સુરત નહો દીખાને હે દખત્યાર તુમકો,
 આવાઝ હી સુનાદો અજમેરકે બસૈયા
 હોઝમે મહો દીલમે યા મા વ મનકે ઝગડે,
 વહસ્તકી મય પીલાદો અજમેરકે બસૈયા,
 હમ્મીન્વાર હોકર અનવર ખડા હે દરપર,
 ખીગડી હુદ બનાદો અજમેરકે બસૈયા

ગઝલે-શાહ—“કુછ નહિ ઝોર સખ કુછ સહિ.”

કહેને હય લોક યારો, એહયે જર નહિ તો કુછ નહિ,
 હુવા જખ જગ પેદા તો યાગે, ધર નહિ તો કુછ નહિ
 હુવા જખ ધરનો અય યાગે, દીલખર નહિ તો કુછ નહિ
 દીલખર આઝ જખ તો યાગે, મોહખ્યન નહિ તો કુછ નહિ
 મોહખ્યત મીલી તો અય યારો, ખુદાસે ના મીલી તો કુછ નહિ,
 ખુદાસે મોહખ્યત મીલી તો યારો, “શાહ” કહેને સખ કુછ સહિ

નાટકે, લયેલી મજનું. -ગઝલે. આરામ-

મજનુ હયે લયેલી ચ્હે તુજપર દીવાના,
 બગઝેર તેરે વસલકે નહુ શીયાના-મજનુ
 ન મરનેકા હઝો ડર મુઝે કુછ જરાબી,
 સમ એ રૂપે તેરે ચ્હે હુ પરવાના-મજનુ
 મેરી છદગી અમ તો હય ધરક હીસે,

હએ એક દીન વહેલી આગમે જલજના-મજનુ
 મેરી જન દુગા મએ કદમોપે તેરે,
 અગર લયેલી સમજે મુજમે ખીગાના-મજનુ
 રોજે હશરકો મય પકુગા દામન
 જવાળ મ્હે જકાકા મએ, પુધુગા ગ્યાન-મજનુ
 મ્હે પએરોપે તેરે રખા હમને સરહએ,
 તોરે છાતો હએ મગના છલાના-મજનુ
 તુ હએ મેરી લયેલી, હુ મે તેરા મજનુ,
 હોગા મુજસે આગાદ મેગ વિગના-મજનુ
 આરામસે કામ મુજકો નડી હએ,
 તેરી તેજે અખરમ મએ હુ નીશાના-મજનુ

નાટકે, રસીક મણી -રાગ ગઝલ-

બાદીલા બેગે આયોરે, મોગે જોખન ખીતો જનય-બાદીલા
 અદા તોરી ચાન્ની નુતી પલગ ખીકાય,
 જગ જગુ તખ એકલી મરે કુશગી ખાય-બાદીલા
 પ્રીતમ પ્રીત લગાયકે છોડ ગયે પરદેશ,
 જાક વાકે ચાન્મે લક જોગલકા બેગ -બાદીલા

સુરતબદે-હોસેન-તર્જ-ગઝલે-કબાલી

સોતાહએ ગલે ગલાકર વ્હો, જળયાગ પલગ પર- ક્યા નાજને અદામે,
 આતી હએ લપટ કુયોડી મહેમર પલગપર-ઉસ બદે ક્યામે
 હએ સોરખ જો પોશાક તો ડસ ગોરે બાદ-પ-ર-ન.તી હએ રજવટ,
 રખતા હએ અજળ તમેહકા, ગુલગર પલગપર-અચલકી જેલામે
 સૂકીતેરે મદકે, તુ જગ જામકો જર જો શોકે ખુદાહો,
 જો સાથ રહુ ચારકે સરહાર પલગપર-સર મરત નીશામે

હએ આરણ્ય દીલકી વ્હો આગોશમે—આને પવાહીશ મેરી.
 સોળવે તો હો ગઈ બલહાર પલંગપર—મીનત ચ્હો ખુદાસે.
 રગની તેરે સેરકી સુનકે હુસેન—અખ મુશતાક હુવા દીલ,
 તુ ખુશ રહે ઓર પાસ હો, દીલદાર પલંગપર—હરોજ રળમે.
ગઝલ, શાને મોહમદ —કબાલી—

પસદ આઇ ન કોઈ, શન્ક પર સુરત મોહમદકી,
 હમારે દીલમે છુપકર, રેહ ગઇ હમરત મોહમદકી.
 ન હમ હોઝખમે જાએગે' ન હમ જન્નતમે જાએગે,
 ખડે દેખા કરેગે હશ્રમે મુગલ મોહમદકી
 મુઝીકો અય શીશારે કશ્વ સમમે દે અજાયબ દે,
 જરા દીલકો ખયાના ધમમે હય હમરત મોહમદકી
 મદીનેકી તરફ લોગોકો જમ્મ જાતે હુએ દેખા,
 હ મહારે દીલકો તડપાને લગી ઉલકત મોહમદકી
 લહરમે આય ફરીશતો તુમ કહા જાતે હો ખેડાબી,
 જરા તમકીન હો ખાતે કરો હજરત મોહમદકી.
 ગુલોને રગ તારોને ઝીયા રોઝે અઝલ માગી,
 પુકારા દીલ મેરા દે યા ખુદા કિલકત મોહમદકી
 શીઠા જલદી કાયમત આએ નિકલે આરણ્ય દીલકી,
 પડેહ સટલેઅક્કા હમ દેખઝ સુરત મોહમદકી.
નાટકે—પાક અસમત—રાગ—ગઝલ બેરવી.

ગયા એખનાશ આલમમે, અજમ ચ્હો દોર આયા હએ,
 ડો અમ ખન્દ જલિમમે, અજમ ચ્હો દોર આયા હએ—ગયા.
 ન યારો મે રહી યાગી, ન બાઘોમે વફાદારી,
 મહુબખત હક ગઈ સારી, અજમ ચ્હો દોર આયા હએ—ગયા.

[૬]

બહોતસે મઠ જો જાને, ઉશાક્ષિ સખ કોઈ માને,
ખરા ખોટા ન પપેજાને, અજાણ પહે દોર આયા હએ-મયા.
ચુગલ કરતે શીરે ચુગલી, ફગલ કરતે શીરે શીગલી,
દગલ કરતે શીરે દગલી અજાણ પહે દોર આયા હએ-મયા.
હુમરમદાન હરમખ, શીરેદર ખર રસવાઈ,
ગજલ કોમોકી બે-આઈ, અજાણ પહે દોર આયા હએ-મયા.

નાટકે-શ્રી સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર. —રાગ, ગઝલ, કબ્જાલી—

હુઈ હય દીયોજામે, મુઝે ઉદન મહમદકી,
કે તડપતી હે દીન મેગ, મુઝે કુરકન મહમદકી.
મદીનેસે જો આતી હય, તો ધનના પુછ લેના હુ,
સખા જાદી બના ફેરી, તખીયત હે મહમદકી.
હમ જજતમે જાગે, ન હમ દોજખમે જાપેગે,
ખડે દેખા રેગે હઝ મે, મુરત મહમદકી
ફરે જન્નતપે રીઝવા જખકે, દગ્યાગ પે રોકેગા,
તો હોગા હુકમ જાને દો, એ હય ઉમ્મત મહમદકી
મીટાયા કુફે ફનીયાસે, બનાયા દીનકા ડંકા,
દીખાયા મુરકા જલવા, વો હય તાકાત મહમદકી.

ગઝલે, તજમ્મુલ —જમાનેકી ફેશન—

બગલમે લેકે જુરવાકો ફિરાના ચેહલી ફેશન હય,
મડમ સાહેબકો થીચેટર લેકે જાના ચેહલી ફેશન હય.
લગાકર હેટ મીસ્ટર બનકે લેકર સાથ ફુત્તેકો,
પહોચકર પાર્કમે સીટી બજાના ચેહલી ફેશન હય.
કલામઅલાહકે બદલે એવેજ દીની કિતાબોકે,
પિસરકો પહેલે ઇમેજ પહાના ચેહલી ફેશન હય.

નિહાન કરશે દરતરખાન ચહે અધડે પુરાને હય,
 સરે રખલ કુચી કારોતે ખાના ચેહની ફેશન હય.
 અમર હો ખેલેકા જલસા બહારેકે લીએ ખજાન,
 મહમકે સાથ લારો કે નયાના ચેહની ફેશન હય.
 બહાર મુછકો દાઢી ધટાકર કાટકર મુખ્યા,
 બધ સાને ફજલત ગામ ખાના ચેહની ફેશન હય.
 નહીં હોની હય આપદ દુખ તાજસલ કોઇની,
 “તજમુલ” ચાએ અપરોકે મુરાના ચેહની ફેશન હય.
મઝલે-હસન—“જમાનેકી ફેશન.”

મહે રમઝમે હોટલમે બના ચે બી ફેશન હય,
 શરે રાહ ચલતે ચલતે પાન ખાના ચેહ બી ફેશન હય.
 રહા બાફીલ નમાઝેસે ન રોઝા એક બી રખા;
 ખુદાકી યાદો દીલસે શુધના ચે બી ફેશન હય.
 લગાકર નેકટાઇ ઝોર કાલર પહેનકર મુખ્યા,
 બહાર મુછ દાઢીકા કટાના ચે બી ફેશન હય.
 લીચે હાથોમે તસબીહ આર મુસલ્લા દર બગલ દેખા;
 બરાએ નામ હી મસજીદમે બના ચે બી ફેશન હય.
 ઉમ્મના કેફતા બીરયાની ચલકર ખુબ હોટલમે,
 રહા હું રોઝા ચારોમે ઉમ્મના ચે બી ફેશન હય.
 અમાના બાજ કલ ફેશનકા હય ફેશન પર મરતે હય,
 બુકુરમે કી નસીહતકો શુલાના ચે બી ફેશન હય.
 કીસીકી હાથ આએ મુફતમે દોલત તો બહેતર હય,
 પસચે માલપર કમળ અમાના ચેબી ફેશન હય.
 કીસીકી કયા કુસર હસમે અમાને કી દોરબી હય.

दीपाओं देपीये जो कुछ जमाना ये भी इशान हय-
 महे रमजमे नाइकमे सीनिमा मे जते हय,
 वहां पर तुर आंजोका आवाजा ये भी इशान हय-
 छिन्नर शीर थुरगा छे आछ हय जमाने मय
 जसओ सधेर बैपाही पर जना ये भी इशान हय,
 "हसन" हेमो तो धनरतसे अनन्य मे जमाना हय,
 होसी पर करे ओहसांडो, जनाना ये भी इशान हय-
 मजुले, नसीहत. —:०:—

जस तु सोय मय आहील के हमका क्या हीकना हे,
 नीकल जय जन गर्जनसे तो सज अपना भीमाना हे
 सनो मय जने मज तुमका यहासे कुय करना हे,
 रहे तुम बाही छे मे नमतक मका आगदाना हे,
 मरे आहील तु कपुं जुला हे छे इनिमाडी लासममे
 सधेर मुलके मरम आपीर, तुमे हर पेस जना हे-
 पडे सेतेहो मइसतमे नरा छेकर आंज तो ओलो,
 कुय हे शाय छे ओडा मुस्तहीर धरके नम्र हे
 मुल मुलगा जय तुमसे तु क्या लाया हे, मइसमसे,
 होया मे छे ओह होसत तो, क्या तो हा जमाना हे-
 सग रेह पावही छे मे मगर, अपनी शहा महे,
 न जने सज कुछ छेमीक, यही सज जोड जना हे
 मजुले, मेहसुम. —:०:—

दीप दीपीये ता जमाना जना नयनी मइस-
 कय जय हे मजरे नम्र नयनी मने-
 सग दीपाहे सीमाही दीसमे हे मेहसरी-

કચસી કર ન જરો જના જવાની પનમે.
 નેના ને કર કટોરે પાનીકી ઝીલ હેર,
 આંસુસે આં પુલાના, જના જવાની પનમે.
 મીઠીકા કર બીઠાના ઇટોકા કર શીરાના,
 તન ખાકમે મીઠાના જના જવાની પનમે.
 મેહુખુખ જન જના, મે હોમયા દીવાના,
 મહેરોકી ખાખ જાના, જના જવાની પનમે.

ગઝલે, નીરાલી. —કંવાલી—

કીસ દુશમે જાકા મોહખત નામ રખ્યા હય,
 દીલુકા સોખ્તા કરેક હિલ્કત નામ રખ્યા હય.
 કયા મેહ કયા કમ હય શીરકે મારકી મદીમાં,
 ખુદા જને કે કીસ દીનકા કયામત નામ રખ્યા હય.
 નસીહતસે ભાક જતી હય યે આતશ મોહખતકી.
 અજબહી દીલ જલાનેકા નમીહત નામ રખ્યા હય.
 કોઈ આશકસે પુછે, લગજતે બેતાબીએ હીજત,
 મોહખતકે જુએકા ફરકે ફુરકત નામ રખ્યા હય.
 મુસીબતમે ન કામ આયા કોઈ સમ, જનગપે દુશ્મન,
 કોઈ જતલા તો દે કીસ્કા, રીફાકત નામ રખ્યા હય.

ગઝલે નૈયર —કંવાલી—અલ્લાખન્દિબન—

છુપ છુપા કે સેલીયા દીલ, અપશા દીલખર કોન હે.
 કુછ નઝર પડતી નહી, પરદે કે અદર કોન હે.
 સગે અસવ રખતીયા જોર ખૂદ મદીના જાખમે,
 યે ખખર હોતી નહી કાજમે કે અદર કોન હે,
 રોકતી હે રાત્રે પીતલાસે શરીઆત કયા કહે.

આ રસુલી દલાલ તુ અટલાહો અકબર કોન હે.
 આ નળી તુએ ખને લાખો નળી સાહેબ વલી,
 અવસા હાથોકા સખી દીલકા દીલાવર કોન હય
 સખસે અવવલ સખસે આખીર સખસે અફઝલ હય તુ,
 અખીયામેં ના નળી તેરે બરાબર કોન હે.
 ખીરકી દીલ પર નખર હે સખ હસે માલુમ હે,
 બનતા હે કોન મે ગુમનામ નૈયર કોન હે.
 ખવાઓ-મોહબબત-રાગ, સારંગ-ગઝલે, રૈનક,
 મે જર હમે કોન, ઔર કહો જરદાર કોન હમે!
 ગુલ કીસ જમસે આયા હમે, ગુલઝાર કોન હમે!-મેજર
 જરવાબોસે ગરીબ, ગરીબોસે આહલેજર,
 જર ન રીસાયતો હોવે, તો સરકાર કોન હમે!-મેજર
 આરક અમર ન હોવે, તો માઅશુક હોવે કોન!
 જર બાવકા ન હો, તો જફાકર કોન હમે!-મેજર
 અ-મેર મરન હો, તો ઉબલોસે કામ કયા,
 રૈનક નહો, તો તાલીમે દીલર કોન હમે!-મેજર
 ગઝલે, મોતીબાન. —રામ. ગઝલ—

મજનુ તેરી આખોમે-યા-દીલમે રહી લયલા,
 કયા ખુબ મોહબબતકી મજનુ, મેં રહી લયલા.
 નાહક હો રહા હમે અમે, મેએને દીલે મજનુ,
 એક દીનખી ન મે પરલ, મેહ મીલમે રહી લયલા.
 મુઝ કામ આ રીકન હો કર, પરખા મનાયા,
 મે કીસે કુ અવલી, મેહ મીલમે રહી લયલા.
 લયલા કે લક્ષવને, રખી ન હુ-મી,

લયલાહી ગવા મજનું, જમ દીધમે રહી લયલા
 વાંદી હો જહા ઉંચકા ક્યું કર બને મજનું,
 યોગુદ હરએક દીધકે, મહેબીએમે રહી લયલા.
 ગઝલે, આમોશ. —:૦:—

તુ નકર અપને લીએ તદ્દીર અપને હાથસે,
 કામ કરતી હએ સૌરી તકદીર અપને હાથસે.
 મજકો કર રામ રામ ઓર રોષ માહીકો સલામ,
 હકને ખીચી હે હરએક તસવીર અપને હાથસે.
 કલ્મ અપના સાફ કરવે, સોના રૂપા હએ ચેહી,
 ફેકદે પારસકે તઈ, અકસીર અપને હાથસે,
 કલ્મપર મજનુકો બાવે, લએલી ગર હામન કુશાં
 લાશ નીકલેગી કશનકો ઓર અપને હાથસે.
 હામને આનુદાહ અપે “આમોશ” હો ક્યા અજબ,
 પાક કરદે હઝરતે તદ્દીર અપને હાથસે.

આમોશીલ.

—ગઝલે અકબર—

અહમસે કીસ લીએ આપા અરે નાહાન પરદેશી,
 બરોશા ક્યા હે દુન્યાકા, અરે નાહાન પરદેશી,
 ચે ક્યુ ડાલે હે ડેરે દીસલીએ —ચે-હાવની હાપે,
 મુસાદીર હે તુ હો દીનકા, અરે નાહાન પરદેશી,
 કહાંસે આપા જ્વતા હે કંહી, એક ખાત સુનતા જા,
 ચહા ફીરબી કબી આના, અરે નાહાન પરદેશી,
 ફીરે સામાન ક્યા ક્યા અંદ ફોજ-હુદાની પર,
 ચે સમ રેહ બાપેમા કમાડ, અરે નાહાન પરદેશી,
 ન સો યુ ખવાએ મફલતમે, તમાશા ફેજ દુન્યાકા.

કે જે દો દીનકર હે મેલા, યરે નાદન પરદેશી,
 કમલકંઠકે લીરે આપા હે, બચ બેલકાને વાલોસે,
 ન બા પરદેશ મેં ધાકા, અરે નાદન પરદેશી.
 કહાં દારા કયા જમશીક, શીકંદર કહાં અકબર,
 હે સખકો ખાકસેં મીલના અરે નાદન પરદેશી
ગઝલે-જલશા-સરોહ. —રાગ, રેખતો—

આદમકે સરોહ બે. દમ ગયા સો શીર ના શીર,
 સ્વરી ધન અરે બે નમ ગયા સો શીર નાશીર,
 સારાઈ કરને ચહેરે પર દોનો જુલકો સિદ્ધા,
 જુલ રૂપશર કમો સમ ગયા સો શીર ના શીર.
 અજમ હે જંજીર મુઝત રપે મુજકે હેરત હે,
 અહસે બે કાઠ ફરદમ ગયા, સો શીર ના શીર.
 બિલસ હે કે સનમ શુન્હોકે ચલા અદસે,
 ખહાર રોનેકે સખનમ ગયા સો શીર ના શીર.
 મરરી મત કર : મુજ હેરનાપે અચે માહેલકે,
 અજલકી સામને ફરતમ ગયા, સો શીર ના શીર.

ગઝલે-હલીલ-તબે-કબાલી.

એ કુરકે પેચમે ઉલજાયા, સુલખ દીયા કમલી વાલેને,
 કયાં પુરે અઝકો આતેહી, ચપકા દીયા કમલી વાલેને,
 એ જાનને ખસર, વેલ કુરોં ચલકે, બે હોસ ફુજે દેખી બે અલક.
 કુરકેકે કમો હેલનસે જસ સરકા, દીયા કમલી વાલેને.
 સિલસિલકે કો બગને લગા, બે કુરકે ચા સમ કાદુર ફુજા,
 અજમ પનકા સુલખા અજમસસ દરમા દીયા કમલી વાલેને.
 સુલખને - કમલીને કુર - કુર - ખાલીકે કી જામ અજમ કુર,
 જસ કુરકે સુખા અદલે અદલ દીખકા, દીયા કમલી વાલેને.

એક આંકે દો હાથે રૂપે વોહ ગેસુ મતવાસે રૂપે,
ખુદકો અપને એહરેપે લટકા દીયા કમલી વાલેને,
હજ એર જકાત વમાજ પડે કુરબાની એ ઈદે કો યાદ રખો,
ફરમાને ખુદ હર મોમીનકો, સમજા દીયા કમલી વાલેને,
કુરબાન હુએ પે શમશેા કમર મુશામે ખુદ ઈસા મુજતાર,
પુરકેકો રૂપે રોશનસે લટીકે ઉલટા દીયા કમલી વાલેને

ગઝલે-ખારે સાહાબ તજે-કબાલી

રસલે હાસમી અપને ડીવીજન કા ગવરનર હે,
મદીના ગુરસે જાયા ઉસકા હેડ કવાદર હે,
મહીનુદીન શાહ હાંમી મેરે ઉપરી કમીશનર હે,
અલાઉદીન સાબીર કલ્લચરી, મેરા કલેક્ટર હે.
ન ક્યુ કર હાવની ઝાલુ મે ફરમાહે મોહમ્મદપર
ચુનાહા ગારેને ઉમ્મત કા, મદીના હેડ કવાદર હે
ખ્યામતકી અદાલતમે ગુજર મેરા તો મુમકીનહે
ખુદ ખુદ ખાંકાહે ઉસકા વોહ યહા જરનરેલ આપીસર હે.
મનીમ પે સબતનત અપની પે પાઉગા ફતેહયાબ,
ખુદ હે કીંગ દુનયાકા, રસુલલીલા ગવરનર હે.

તમામ શુદ્ધ

૨૦. ૧. ૨. ૩. ૪. ૫. ૬. ૭. ૮. ૯. ૧૦. ૧૧. ૧૨. ૧૩. ૧૪. ૧૫. ૧૬. ૧૭. ૧૮. ૧૯. ૨૦.

તેયાર હય—માશૂકે-મે'ફીલ યાને. બાજે ગુલેશન

ભા ૧ હો ર જો. ૧૨ ચીત્રો સાથે—

કીમત ફક્ત ચાર આના દયાલ ખર્ચ અલગ.

મજવાનુ ડેઝલ્-શા ચુનીલાલ મગનલાલ છુકસેલર

રાષ્ટ્રીયવાદ-મુરત.

૨૧. ૨૨. ૨૩. ૨૪. ૨૫. ૨૬. ૨૭. ૨૮. ૨૯. ૩૦. ૩૧. ૩૨. ૩૩. ૩૪. ૩૫. ૩૬. ૩૭. ૩૮. ૩૯. ૪૦.



નાકીદે મંગવાઈયે ! તૈયાર હય !!

આજ તક કુખી ન જુપો હુઈ અયની
કિમદા તોર એન્ધે ગઝલ કંવાલી
હી મહી જુક એક ખાન
જરૂર ખરીદીયે

ઝવહર-મહેડીલ
યાની
પરસ્તાને જોહર

જન્મે નામી ગાયગેંકે
કલામોદા એ મુવ ખજાના
। માયેનં । કિમદા ગઝલ કંવાલીકા
ખડા મજમુઆ એડીકા રીયા ગયા હય
એ હસા પાનાની એનમુન રગંરગી પુઠાવાળી છલ
કીમત ફકત દશ આના

મળવાનું ટેકાણું

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર ગણીતખાવ-મુરત

શ્રી અનાવિલ ખેડુ શ્રી પ્રેસમા ગોવિંદજી કાશ્યાપભાઈ નાયકે કાવ્યે

મુરતપુરી આગળ સાલવાળી ધોળ અનાવિલ લોખંડી પાસે-મુરત.

